

[Axel Dam.]

Høvding for et saadant Parti, der svigter sine Idealer. Dertil egner det ærede Medlem Hr. Krag sig sikkert bedre som praktisk Politiker og Taktiker; Madsen-Mygdal var nemlig en Fører med Ideer, selv om han ikke forstod at føre de liberale Ideer konsekvent til Bunds, men standsede paa Halvvejen af Spøgelsesfrygt for Statsfæste. Men fordi Halvliberalismen har spillet Fallit under Madsen-Mygdals Førerskab, væltet over Ende af den socialdemokratiske Strømning i Retning af mere og mere Planøkonomi og Statsregulering, som ogsaa har smittet de Partier, som ikke vil kaldes socialistiske, er der saa meget mindre Grund for Retsforbundet til at opgive den Linie, vi kæmper paa: Frihed mod Tvang, naturlig Tilpasning mod Tvangsregulering, Frihandel mod Told og Importregulering og Valutacentral, Bortskæring af Papirkapitalen i Stedet for Opretholdelse af den gennem Nedsættelse af Renten, Lettelse af Erhvervslivet gennem Afskaffelse af Skatter i Stedet for vilkaarlige Tilskud til Erhvervslivet ved Hjælp af Skatter paa andre Erhverv og paa Landets Forbrugere, hvis forringede Købeevne derved yderligere forværre Vilkaarene for de kriseramte Erhverv. Som Eksempel paa, hvilken Humbug Statsstøtte til Erhvervslivet er, skal jeg blot anføre den lille Komædie, man spiller med Biavlerne. Paa Finansloven giver man dem et Tilskud paa 3 600 Kr. og 12 000 Kr. til Bekæmpelse af Bipest.

Hvis det ikke bliver barberet væk, maa de naturligvis være glade og taknemmelige, saa taknemmelige, at de af Taknemmelighed for Gaven lukker Øjnene for, at den samme Lovgivningsmagt, som giver dem denne Gave, beskatter dem ved en kunstig Forhøjelse af Prisen paa det Sukker, de skal fodre deres Bier med, saa meget, at det mange Gange overstiger det, de faar tilbage som Gave, og dette er ikke et enestaaende Eksempel, det er typisk for alle Statsunderstøttelser til Erhvervslivet, at Gaver, der skal fremme Erhvervene, skaffes ved Skatter, som hemmer Erhvervene. Gartnere hemmes i deres Erhverv af de høje Priser paa Glas til Drivhusene, men i Stedet for at fjerne denne Glastold, der generer dem i deres Erhverv, indfører man ny Told paa Havesager. En Konserverfabrikant paa Fyn, som jeg kom i Samtale med i Toget, oplyste, at han maatte afskedige Arbejdere, fordi Tolden paa de tyske Asparges, som han henkogte, var forhøjet til formentlig Beskyttelse, som det hedder — det vil sige Fattighjælp —

til de danske Gartnere, skønt den høje Markkurs jo i Forvejen var en klækkelig Beskyttelse af danske Asparges, og danske Asparges kan i øvrigt langtfra tilfredsstille det danske Marked; nye Anlæg kræver som bekendt 3 Aar, inden de kan stikkes, og hvem vil vove nye Anlæg i disse Tider? En fynsk Rigsdagsmand, som for Resten selv var Gartner, havde efter Fabrikantens Udsagn indrømmet, at han ikke havde forudset den Virkning af Gartnertolden. Nej, det er netop Sagen; de, der søger Særfordele gennem Statsindgreb, har Øjet aabent for de Fordele, de mener selv at opnaa, men ikke for den Skade, der derved forvoldes andre; derfor er jeg Modstander af Statsregulering baade af Produktion, Handel og Import.

Et æret Medlem af dette Ting sagde en Gang til mig, at Told og anden Importregulering var virkelig nødvendige, da Verdensmarkedet ellers vilde blive ganske uoverskueligt, hvortil jeg svarede: Men hvem i Alverden kan forlange, at De, Hr. Drachmann, skal kunne overskue Verdensmarkedet; det kan jo ikke engang Forretningsmanden gøre, og det behøver han heller ikke, det er nok, at han kan overskue Markedet for de Varer, han selv handler med, saa han kan betjene sine Kunder paa bedste Maade, og saa overlade det øvrige Verdensmarked at passe sig selv eller at passes af andre dygtige Forretningsfolk.

De lovfæstede Reguleringer gennem Told og lignende kan vi dog holde Øje med, ogsaa fra Retsforbundets Plads. Værre er det med de Reguleringer, der foregaar i Dølgemaal gennem Valutacentralen og lukkede Komiteer. Valutacentralens Hovedopgave synes i øvrigt at have været den at skabe Arbejdsløshed indenfor Handelsstanden. En Skotøjshandler i Roskilde fandt paa at sælge Fodtøj med, hvad han kaldte en rimelig Avance. Hans Kolleger klagede til de danske Fabrikker, med det Resultat, at disse nægtede at sælge ham Fodtøj, med den Motivering, at de ikke ønskede flere Forhandlere i Byen. Skotøjshandleren søgte nu om Tilladelse til Indførsel af udenlandsk Fodtøj, da de danske Fabrikker ikke vilde sælge til ham, men denne Tilladelse blev ham nægtet. Hvad mener nu den højtærede Handelsminister, at Manden skal gøre i denne Situation? Melde sig som arbejdsløs? Hvorfor maa han ikke faa Importtilladelse? Er det, fordi han ikke var Importør i 1931? Der er nemlig blevet mig forelagt et andet Tilfælde, hvor Importtilladelse først blev nægtet en Mand, der i Udlandet havde udannet sig i en Branche, hvori der ingen